

אלון רון

כשמתחילים לתאר ילד כמו אלון, ישר עולה בן, אח, חבר, שחיין, חבר לכיתה ובעצם נער בן 15, ולמרות הזמן שעובר, רוחו של הנער המיוחד הזה- אלון, מסתובבת במילים, במעשים ובזיכרונות. קשה להעביר את כל הדברים שבאמת עולים למחשבה. יש דברים שלא יכולים לעבור דרך הדף, כמו רגשות, געגועים ובעיקר חיוכים של ילד שכל הזמן מחייך ומאושר.

שובבות, מבטים מצחיקים, שמחת נעורים, אהבה לזולת ועוד אין ספור מחמאות הם רק חלק קטן מתחילת תיאורו של אלון. הילד שנתפס עם חיוך כמצב ראשוני על הבוקר ועד השעות המאוחרות של הלילה, ולא מניח את החיוך הצידה אפילו לשנייה, הם רק חלק קטן מהתיאורים שהשתמשו חבריו לכיתה, לקבוצת השחייה ובסביבתו הקרובה והאוהבת של אלון.

בשנת 97, בחודש יולי בתל אביב, נולד אלון, אח קטן לדניאל הבכור, ואח גדול לתומר אחיו התאום הזהה, שנולד רק 3 דקות אחריו. מאז שהיה תינוק, היה קשה להפריד בין השניים. דומים ושונים מהיום הראשון, כך מתארים הסובבים את התאומים.

בגיל 5 עשו אלון ותומר את הקפיצה הראשונה למים ומאז הבריכה והשחייה הפכו לעולמם. את ההורים זה לא הפתיע שבגיל 5 החלו השניים לשחות בבריכה השכונתית, מהר מאוד התקדמו שניהם בקבוצות וברמות עד שהגיעו לקבוצה התחרותית במכבי תל אביב, שבה אלון התברג מהר מאוד בין השחיינים המהירים בגילו.

בבית הספר היסודי "אביב" ובתיכון עירוני ד' שבתל אביב, התיאור של ילד שובב, חייכן ומלא פוטנציאל היה חלק בלתי נפרד מכל הערה שקיבל מהמורים סביבו וגם מהחברים שידעו איזה ילד מיוחד גדל לידם. החברים מספרים על חבר מפרגן, תומך, שתמיד יודע להיות שם כשצריך.

בגיל 13 עברו אלון ותומר להתאמן באגודת השחייה של בני הרצליה. אלון, כך מספרים החברים לקבוצה, היה תמיד הדבק, ההומור, הגבר שלוקח על עצמו את גורל הקבוצה ודואג להצלחה, הילד שמאחורי המעשה תמיד עמדו עיניים שובבות. השחיינים והמאמנים מתארים את אלון כזרקור של אור. מהרגע שהיה נכנס לבריכה, מיד מצב הרוח והאימון היו נראים אחרת. תחת הדרכתו של הדר הברו, החל אלון לחלום על השתתפות באולימפיאדה והשניים האמינו כי עם הכישרון, עבודה קשה והאופי הקשוח והחזק של אלון זהו השילוב שיביא לאלון את כרטיס הכניסה לאולימפיאדה.

בגיל 15, בתאריך 7.8.12, בזמן החופשה מעונת השחייה, ורק מספר ימים לפני פתיחת שנת הלימודים שבה אלון היה עתיד לעלות לכיתה י', יצא אלון עם חברים לשחק כדורסל במגרש משחקים בבית הספר. במהלך המשחק עמוד הכדורסל במשקל של 500 ק"ג, קרס עליו והרג אותו. אלון ספג פגיעה חזקה מאוד שלא הותירה לו כל סיכוי.

באוגוסט 2016 – סמוך ליום הולדתו וליום מותו של אלון, נחנך אולם "אלון" בבית הספר, במרחק מטרים ספורים ממגרש הספורט בו קיפד את חייו.

זוהי השנה הרביעית לקיום התחרות ומטרתה להמשיך את החיוך של אלון במשפחת השחייה כולה.

אנו מבטיחים שהמפעל הראוי הזה, של אליפות הרצליה, יימשך עוד שנים רבות לכבודו של אלון.